

המפכ"ל היוצא הרצל שפיר

ומה הם עושים לזה

לזה קוראים חוסר-רגישות לציבור?
כאשר הודיע השר לשפיר שהוא מדיח אותו, איים עליו שפיר שהחזקה תזיק לשר, תזיק למפלגה שלו, תזיק לממשלה ותזיק למדינה.
זה לא נכון. כשהשר אמר לי שהוא מדיח אותי ביקשתי ממנו להמתין כמה ימים, עד שהוא ואני נרגע. להמתין ארבעה ימים, לחשוב עוד פעם, אולי עוד אפשר לעבוד ביחד. אבל הוא אמר לי שהעניין סגור. אמרתי לו שזה יזיק לממשלה, לכן זה יזיק גם לו כשר-הממשלה ויזיק לכל עם ישראל. אז השר העלה את הנושא של האיום ושאל אותי: „אתה מאיים עלי?" אמרתי לו: „לא, אני רק מזהיר אותך."
שפיר עבר על כל הכללים, ואפילו על החוק, כשנתן חומר למי שלא היה ראוי להחזיק בו, לחיים לסקוב. הוא רצה להכין אליבי לעצמו, או מארב לשר.
זה לא נכון. כשבורג ביקש ממני לא לחקור בתיק „אפרסק" עד אחרי הבחירות, אני נדהמתי. עברה עלי חוויה קשה, והייתי צריך להתחלק בה עם מישחוק. לכן פניתי אל חיים לסקוב, שהוא ידיד שלי. לא אמרתי ללסקוב במה מדובר. לסקוב לא יודע עד היום מהו תיק „אפרסק". רק סיפרתי לו על הבקשה של בורג שלא לחקור עד הבחירות.
אני אדם מסודר, ורושם כל דבר. בתום השיחה שלי עם לסקוב ביקשתי ממנו לרשום, בכתב-ידו את מה שדיברנו. לא הייתי צריך להכין לי אליבי, כי לא היה על מה, ולא הכנתי מארב לשר. יש עוד ארבעה אנשים שידעו בדיוק מה אני מדווח לשר בעניין „אפרסק", עוד לפני הפגישה שלי עם חשר.

הטענות של שפיר

(להלן מופיעות הטענות של הרצל שפיר באותיות השחורות, והתגובות של בורג ואנשיו באותיות הדקות.)
היה ניתוק מוחלט בין משרד-הפנים ואגף-המישטרה שלו לבין המימון. הם בכלל לא יודעים, ולא מעניין אותם מה קורה במימון. תשאלו את בורג מה זה (המשך בעמוד 36)

צריך לדווח לאף אחד. זה לא נכון שביטלתי את הנסיעה מפני שלא רציתי שמרקוביץ יראה אם אני שם עם בחורה או לא.
הרבה מאוד הוראות והנחיות, גם בנושאים ביטחוניים עדיניים, שקיבל שפיר, הוא לא ביצע, התעלם מהם או שיקר ואמר שביצע ולא ביצע.
אני מוכן שיציגו לפני את ההוראות וההנחיות שניתנו לי. אני רוצה לראות אותן. אבל לקבל את זה בצורת כותרת של ספר-מתח — זה לא נראה לי.
איש לא סבל אותו במטה-הארגון. במה שנוגע ליחסי-אנוש, הוא גרוע. הוא קומפיוטר ולא אדם שמרגיש, לא אנשים ולא ציבור. הוא סכנה לדמוקרטיה. יחסי-אנוש, כפי שהיו בשנה האחרונה בממשלה,

לא היה איכפת לי שמרקוביץ יראה שאני עם בחורה בחדר זוגי

הם בלתי-רגילים. אני חושש שהרבה זמן לא יהיו יחסים טובים כאלה בממשלה. אני רוצה להזכיר, למי שיש לו אולי זיכרון לא-ארוך, שבמלחמת-ימים-הכיפורים הייתי ראש אכ"א. אני לא מאחל לאף אחד לעבור את מה שאני עברתי. אילו הייתי יכול להחליף מאה ימים בחזית לעומת יום אחד כראש אכ"א, הייתי עושה את זה. לטפל בכל אותן מישפחות חללים, בכל נושא הנעדרים, לטפל בכל נושא השבויים — אל תקנאו בי על מה שעבר עלי. באיזה שקט, סבלנות ורגישות היה צריך לעשות את זה!
מי עשה את זה? אני עשיתי את זה! אלפי קצינים חונתי במשך השנים. אי-אפשר לחנך אלפי קצינים מבלי שיש לך גישה לאדם!
אני רוצה להזכיר גם את אותן פעולות שעשיתי במימון בעניין שיתוף-הפעולה עם הציבור. אלפיים כיתות בית-ספר עוסקות עתה בנושא המימון.

הופך את העיתונאים למשרתי-המימון, תחת שיהיו משרתי העיתונות.
כל הפרשה עם ההקלטה הסמויה, כביכול, היא תמונה ביותר. אני לא מבין מדוע לא סיפרו לי על מיפגש-העיתונאים, ומדוע הייתי צריך לשמוע עליה במיקרה לגמרי. לא יתכן שהמימון לא תוכל להיות נוכחת במסיבת-העיתונאים של אגף-המימון, שכל זכות הקיום שלו היא ביגלל המימון. אני שלחתי, באופן הכי גלוי, אדם של המימון כדי שיקליט את מסיבת-העיתונאים. כששאלו אותי בשביל מה זה, אמרתי: „זה יכול להיות גם בשביל, מראות". כל אחד יודע שמישרד הדובר עובד בפרויקטים משותפים רבים עם מראות. זה יכול היה להיות גם בשביל, מראות. זה לא נכון שקיבלתי דיווח-שבון ממרקוביץ על כנס מנילה. הדיווח-שבון הגיע אלי ארבעה ימים אחרי פגישת-העיתונאים.
לגבי מיסמך-ההאמנה, זו היתה הצעה בלבד, לא שלי. עוד לא דנו בה, זה היה חומר בסיסי, טיוטא. ביום שבו היה צריך הניצב שמואל איתן להגיש לשר-הפנים את הדו"ח שלו על פרשת ההקלטה הסמויה, טילפן ראש הלישכה של שפיר, יגאל ברנע לאיתן, וביקש בשם המפכ"ל לקבל את העתק הדו"ח, עוד לפני שיימסר לשר. איתן סירב וטען שהוא צריך לקבל על-כך הוראה מהשר. כעבור כמה דקות טילפן ברנע לאיתן בשנית ואמר לו שבשיחה שניהל שפיר עם השר חסכים בורג שהדו"ח יועבר למפכ"ל. במיקרה לגמרי שוחחו ביניהם אחר-כך בורג ואיתן, והתרמית התגלתה. בורג סירב לשפיר, ולא הסכים לתת לו את הדו"ח.
פה באמת היתה טעות. אחרי שברנע התקשר לאיתן, ודיווח לי על השיחה הראשונה שלהם, אני התקשרתי עם השר וביקשתי רשות לקבל העתק של הדו"ח. הבנתי ממנו שהוא מסכים. אני לא יכול היום להישבע שהוא אמר כן, אבל אני יכול להישבע שהוא לא אמר לא. אחרי שהתבררה הטעות, התקשרתי עם איתן והתנצלתי לפניו ארבע פעמים על אי-ההבנה שהיתה.
שפיר היה צריך לנסוע לכנס האינטרפול במנילה, ואף הזמין לו חדר זוגי מפואר. כשנודע לו שגם מרקוביץ נוסע, הוא ביטל ברגע האחרון את הנסיעה שלו. זה נכון שהייתי צריך לנסוע למנילה, ונכון שהזמנתי חדר זוגי עם מיטה כפולה. אני לא אדם נשוי, ולא